

[PODWIONAĆ SIĘ *vb pf*

3 sg fut podwi(e)nie się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Unieść się od wiatru:

Zwrot: »od wiatru się podwionąć«: na twarzy [Egipcjanka nosi] płatek także z bagazji [...] Jednak, że ten płatek od wiatru się czasem podwienie, tedy widzieć i twarz dobrze bywa RadzPodróż 174.

Formacje współrdzenne cf WIAĆ.

LWil